

Obviňovali Zemana, sami se chovají tisíckrát hůře. Pavel překročil všechny diplomatické meze, říká Kobza

- CZ24 News | 29. září 2023

ČESKO: „To, co řekl prezident Pavel, překračuje všechny mně známé diplomatické meze,“ říká poslanec SPD Jiří Kobza ke vstupu hlavy státu do předvolební kampaně na Slovensku. Meze podle něj překračují i lidé za prezidentem, což jsme mohli vidět při návštěvě USA.

Prezident Petr Pavel minulý týden vystoupil v OSN. Bývalá Topolánková ministryně Džamila Stehlíková to komentovala nadšeně: „Už jsme zase světoví! Zvedáme světová témata! Dnes se budu dojímat celý večer. Jdu do hospody.“ Když to trochu nadsadíme, také jste po projevu o tom, že „Česká republika zná svou globální povinnost“ a po slibech, kolik miliard pošleme do různých zelených fondů, cítil potřebu sáhnout po alkoholu?

Myslím, že dotyčná paní tráví po hospodách značnou část svého života a že každá další záminka k návštěvě pohostinství je jistě vítaná.

Projev samotný byl opět jen nevýrazným souborem prázdných frází a floskulí bez reálného obsahu.

Co vůbec říkáte na ten jásot, že „zvedáme světová témata“?

Chápu to jako výraz zoufalství a přiznání sympatizantů stínového prezidenta Pavla a Fialovy vlády k tomu, že nemají žádná vlastní témata, žádné vlastní myšlenky. Stejně je marně hledám i u prezidenta, který jako by pouze zpíval podle not, které mu píše někdo úplně jiný.

Na návštěvu Bílého domu, kterou naznačovala prezidentu Pavlovi přátelská média, nakonec nedošlo. Zato prezident Pavel v USA zavítal do továrny společnosti, pro kterou pracuje jeho „přítel po boku“ Petr Kolář. Bylo to podle vás vhodné?

Mne by spíše zajímal podíl pana Petra Koláře na uskutečněné fúzi Česká zbrojovka-Colt. Zajímavé je také to, proč prezident Pavel vůbec návštěvu této firmy zařadil do programu své americké cesty. Petr Kolář na této návštěvě byl členem české delegace, i když podle protokolu měl sedět na opačné straně stolu.

Je to další případ neprůhledného lobbismu nejhrubšího zrna a projev absolutního pokrytectví lidí, kteří sami z lobbismu obviňovali okolí prezidenta Zemana, ale přitom se nyní sami chovají tisíckrát hůře.

Petr Pavel nebyl jediný z lídrů našeho regionu, kdo zavítal do USA. Ve Washingtonu byl i prezident Zelenskyj. Jeho přijetí tam ale bylo mnohem vlažnější než poslední. Má to nějaký význam pro ukrajinskou válku?

Přijetí pana prezidenta odpovídá důležitosti, jakou kongresmani a další funkcionáři USA přikládají věrnému služebníkovvi, který ochotně splní cokoliv mu nařídí. Tak proč by se měli obtěžovat? Víc už z něj nedostanou tak jako tak. Klíčovým faktorem změny chování amerických politiků k Zelenskému a k Ukrajině jsou podle mne blížící se (podzim 2024) prezidentské volby v USA.

Republikánští kandidáti se předhánějí v tom, kdo hodlá Ukrajině pomáhat méně a kdo dříve sjedná příměří v ukrajinsko-ruské válce. Bidenovi demokraté ztrácejí a tak na to musejí reflektovat, protože většinu americké veřejnosti buď události na Ukrajině vůbec nezajímají, anebo je sice registrují, ale nevidí důvod, proč by měli financovat angažmá USA ve východní Evropě.

Poté prezident Zelenskyj pokračoval do Kanady, kde jeho návštěvu nečekaně zastínil potlesk vestoje v kanadském parlamentu pro „ukrajinského hrdinu z druhé světové války“, ze kterého se vyklubal veterán obávané granátnické divize SS Galizien. Proti této scéně protestovaly židovské organizace a předseda parlamentu se omlouval a nakonec rezignoval z funkce. Lze ale něco takového vůbec omluvit?

To je první veřejné přiznání západních progresivistů k obdivu a k vazbám na nacismus a fašismus, a jako takové jistě vejde do dějin. Jakkoliv je to pro nás (zejména pro ty starší, co ještě nemáme hlavy vymyté inkluзивním školstvím a neziskovkami) pohoršující, hlavní otázku vidím v tom, co bude dál, jak moc chtějí Overtonovo okno reinkarnace nacismu a fašismu otevřít?

To, co se děje na Ukrajině, adorace nacistů, členů SS, opomíjení masových vražd židů (například v Babím Jaru), pěstování fanatické nenávisti k Rusku již od základní školy, to vše je nutno vidět v souvislostech. Podle mne je to jedno z posledních varování, které křičí – zastavme progresivisty, než nastolí fašistický režim, který nás zničí!

K vaší otázce: Ono nacistické extempore v kanadském parlamentu naprosto nelze omluvit. Ničím. Vylučuji, že se jednalo o omyl nebo o náhodu.

Z praxe znám procedury, kdy se do parlamentu zvou hosté – tomu předchází dlouhý „kádrovací proces“, kdy je člověk obrazně řečeno „svlečen donaha“, tedy proklepnut z hlediska osobní biografie od narození po současnost. Takže nacistická minulost SSmana Jaroslava Hunky musela být známa.

Nehledě na to, že i bez rešerší každý člověk s průměrným vzděláním a historickým povědomím ví, kdo – a jací Ukrajinci – bojoval v době druhé světové války na Ukrajině proti Rusům a Sovětskému svazu.

A i kdybych připustil, že se v kanadském parlamentu nachází několik nevzdělanců, kteří se v aplausu onomu náckovi přidali k davu, většina musela vědět, o co a o koho jde. Zcela jistě to věděl prezident Zelenskyj, který tomuto zločinci aplaudoval zcela vědomě a z přesvědčení. Stejně tak jako kanadský progresivistický premiér Trudeau.

Je to snad přiznání, že progresivisté jsou vlastně nacisté?

Ukrajinský prezident má za sebou souboj se svým polským kolegou, když pohrozil Polsku, Slovensku a Maďarsku mezinárodními žalobami kvůli jejich bloádě dovozu ukrajinské pšenice. Naopak Česká republika prostřednictvím ministra Výborného Ukrajinu podpořila. Co tato kauza, zejména střet Ukrajiny s jejím doposud největším sympatizantem - Polskem - naznačila pro budoucnost regionu?

Polsko má před volbami, a tak vládci musí chvíli zpívat písničky, které lidi chtějí slyšet (a které vzápětí po volbách zase zapomenou). Podle mne jde především o poselství dovnitř Polska.

Obecně se jedná o to, že když jde o zájmy Polska, a hlavně o zájmy silné lobby polských zemědělců, jde vše ostatní, včetně otázky pomoci Ukrajině, stranou.

Mimochodem, Polsko začíná skutečně masivně zbrojit a avizuje své plány postavit největší armádu v Evropě. Měli bychom se toho jako přímý soused Polska obávat?

Nemyslím si, naopak bychom se měli inspirovat a namísto zbrklých nákupů předražených amerických zbraní a letadel začít znovu budovat vlastní vševojskovou armádu.

Mimochodem, dle skutečných vojenských expertů už Polsko nejsilnější armádu na kontinentu má, možná s výjimkou Francie, a to pouze proto, že ta vlastní jaderné zbraně.

Polsko čekají za měsíc volby, Slováci jdou k urnám tuto neděli. V obou případech se píše o „osudových“ volbách. Mohou podle vás nějak zásadně ovlivnit podobu regionu?

Volby nás čekají nejenom v Polsku a na Slovensku, ale zanedlouho i v Rakousku a v Německu – tam jde o několikero voleb zemských.

Podle preferencí je skutečně pravděpodobné, že zejména slovenské volby výrazně změní celou tvář střední Evropy. Potom je otázkou i to, zda naše vláda vahou 108 hlasů ve Sněmovně a díky nekonečné aroganci ustojí všechny korupční skandály, dozimetry, zborcení zdravotnictví, neřízenou migraci, podivné kontakty členů vlády na podsvětí, až po tzv. konsolidační balíček, který dorazí zbytky naší chřadnoucí ekonomiky. V každé slušné africké zemi by již členové takové vlády byli ve vězení.

Změny u nás nastávaly historicky spolu se změnami na geopolitické úrovni. Je tedy oprávněný předpoklad, že současné změny okolo naší země se odrazí i u nás. Jedním z důsledků takových změn by mohly být i předčasné volby v České republice.

Když jsme u těch slovenských voleb - český prezident Pavel do nich vstoupil nevidaně explicitně, když o případném vítězství strany Smer-SD premiéra Fica řekl, že „by do určité míry narušilo i vztahy mezi námi“. Je podle vás vhodné, aby český prezident takto vstupoval do voleb v jiných zemích?

Vývoj na Slovensku vzbuzuje paniku nejenom u naší vlády, ale i ve vedení EU. Včera v Interview ČT 24 slovenský úřednický premiér Ódor naznačil, že fašisté se derou k moci, čímž zřejmě myslel slovenskou sociální demokracii pod vedením předsedy Fica.

V evropských médiích se objevují výzvy k akcím „na pomoc záchraně slovenské demokracie“. Ještěže dosud nemáme tu evropskou armádu, protože jinak bych se opravdu začal obávat invaze po vzoru našeho roku 1968.

Vývoj na Slovensku je jednoznačně věcí Slováků a nikdo se jim do toho nemá vměšovat, ať již český prezident, nebo George Soros nebo vedení Evropské komise. To, co řekl prezident Pavel, překračuje všechny mně známé diplomatické meze.

Speciální vztah mezi Českem a Slovenskem se celých třicet let vyznačoval tím, že naše vlády intenzivně spolupracovaly bez ohledu na politické rozdělení, dokonce i v případě, že zrovna byly ze zcela opačných částí politického spektra. Hrozí nyní, že po případném vítězství Smeru by současná česká vládní koalice, vzhledem k tomu, jak se její představitelé vyjadřují, mohla tento speciální vztah rozbít?

Myslím si, že naše koalice 108 ani naše vláda do slovenské zahraniční politiky nemají co mluvit. Rozeštvané státy V4, to je vlhký sen vedení Evropské komise a tak nepochybuji, že přitlačí na pilu a že naše dobře cvičená vláda poslušně a ráda vykoná její vůli.

Což mě jako rodilého Čechoslováka, kterým se stále cítím být, neskutečně mrzí a štve.

[ZDROJ](#)